

Și moartea are o nepăsare pentru noi

Răzvan Poșchin

stăteam la o margine de dincolo de această lume fără să am sentimente, idei
fără să pot muri
doar eu, un demon ce privește în josul lumii
cum eul meu pământean se zbătea să scape
din cercul animalic al hienelor turbate ce îl priveau cu o nepăsare ce îl sfâșia
îl sfâșia nepăsarea pictată pe fețele hienelor
în fața unui om căzut în hăurile nepătrunse al morții
oamenii apar în întuneric fără chip
fără sentimente și regrete
doar trupuri albe
care, în timp, vor rămâne doar temple ancestrale
precum și omul în viață a fost un nepăsător
așa și moartea îi va apărea cu o nepăsare
îmbrăcată în culori morbide ce-l va sfâșia până la căderea cărnii
până la ultimul văz, ultimul miros al lumii decandete
ultima suflare ce-i va părea că tocmai atunci
el trăise viața
cu o nepăsare ce-l va omorâ într-un întuneric al hienelor